

Opera suspicionată (OS)
Suspicious work**Opera autentică (OA)**
Authentic work

OS	GORGHIU, Alina; STĂNESCU, Nicolae Bogdan Codruț; SÎRBU, Manuela; MUNTEANU, Mihai; DEDU, Ion și FRANDEȘ, Ciprian. <i>Medierea - oxigen pentru o societate modernă</i> . București: Universul Juridic. 2013.
OA	GORGHIU, Alina; STĂNESCU, Nicolae Bogdan Codruț; SÎRBU, Manuela; MUNTEANU, Mihai; și DEDU, Ion. <i>Medierea - oxigen pentru afaceri</i> . București: Universul Juridic. 2011.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.015:01 – p.022:22	p.027:01 – p.034:19
p.060:13 – p.062:00	p.042:14 – p.045:07
p.072:14 – p.076:17	p.052:12 – p.056:04
p.118:21 – p.122:24	p.071:16 – p.075:24
p.134:10 – p.341:25	p.085:11 – p.096:24
p.331:01 – p.341:25	p.218:01 – p.229:04
p.342:17 – p.350:21	p.229:06 – p.237:00

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro

Notă: p.72:00 semnifică textul de la pag.72 până la finele paginii.

Notes: p.72:00 means the text of page 72 till the end of the page.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	

5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	✓
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	✓
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„ ...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format elec-

¹ Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

tronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicioanată de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioanată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.*
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioanate.*
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.*
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioanată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.*
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.*
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioanate prin poziția sa explicită.*
- vii) În opera suspicioanată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”*

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

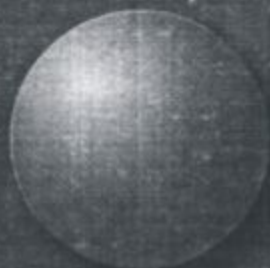
³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

CONTINE

MEDIEREA

OXIGEN PENTRU AFACERI

Alina GORGHIU (coordonator)

NICOLAE BOGDAN CODRUȚ STĂNESCU
MANUELA SÎRBU • MIHAI MUNTEANU
ION DEDU

Cu dreptul în afaceri!
**COLECTIA
BUSINESS**

UJ

Lector Universitar Dr. Av. Alina GORGHIU
(coordonator)

Dr. Nicolae Bogdan Codruț STĂNESCU
Lector Universitar Dr. Av. Manuela SÎRBU

Mihai MUNTEANU

Ion DEDU

Ciprian FRANDEȘ

Medierea

– oxigen pentru o societate modernă

Universul Juridic
București
-2013-

Editat de S.C. Universul Juridic S.R.L.

Copyright © 2013, S.C. Universul Juridic S.R.L.

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al

S.C. Universul Juridic S.R.L.

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOTIT DE SEMNĂTURA ȘI
ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE INTERIORUL
ULTIMEI COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Medierea - oxigen pentru o societate modernă / lector univ dr. av.

Alina Gorghiu (coord.), dr. Nicolae Bogdan Codruț Stănescu,

lector univ. dr. av. Manuela Sîrbu, ... - București : Universul

Juridic, 2013

Bibliogr.

ISBN 978-606-673-125-6

I. Gorghiu, Alina (coord.)

II. Stănescu, Nicolae Bogdan Codruț

III. Sîrbu, Manuela

316.48

316.472.3

REDAȚIE: tel./fax: **021.314.93.13**

tel.: **0732.320.666**

e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

17 SEP. 2013

DEPARTAMENTUL telefon: **021.314.93.15; 0733.674.222**

DISTRIBUȚIE: tel./fax: **021.314.93.16**

e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

□ 1.1. Cadrul legal

○ 1.1.1. Medierea și sistemul judiciar

Societatea românească modernă, al cărei sistem democratic se află încă la început, a înregistrat o creștere fără precedent în ceea ce privește numărul, complexitatea și gravitatea litigiilor și al conflictelor, indiferent că ne referim la conflictele dintre persoanele fizice, la conflictele dintre persoanele juridice sau la cele mixte.

Sistemul de justiție din România se confruntă cu probleme financiare și de resurse umane, descentralizarea deciziilor administrativ-financiare și raționalizarea cheltuielilor fiind o necesitate. Puterea judecătorească are nevoie, pe lângă modificările aduse de noile coduri, de o gestionare eficientă a resurselor umane și materiale (aceasta în contextul în care în anul 2011 au fost peste 3.191.290 dosare, ceea ce înseamnă o creștere de 8% comparativ cu anul 2010, în timp ce schema de personal a crescut doar cu 0,62%).¹

În acest context, utilizarea metodelor alternative de soluționare a disputelor a devenit imperioasă, fiind o prioritate pentru asigurarea eficienței justiției, sufocată în această perioadă de numărul deosebit de mare de dosare. Costurile antrenate de către stat cu privire la aceste procese pot fi cu mult diminuate prin

¹ Date statistice din Raportul pe justiție pe anul 2011 elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii <http://www.membricsm.ro/wp-content/uploads/2012/03/raportjustitie2012.pdf>

consolidarea profesiilor care oferă alternative justiției statale (profesia de mediator sau de arbitru).

Potrivit raportului pe justiție pentru anul 2011, elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii „justițiabilii au recurs mai des la procedura medierii, ca metodă alternativă de soluționare a litigiilor, instanțele încuviințând 1525 de medieri în timpul proceselor, față de doar 258 de medieri în anul anterior, iar această procedură a început să fie utilizată și la nivelul parchetelor, două cauze fiind soluționate prin mediere”.

Medierea nu este o activitate nou apărută în România, iar scopul ei este de a favoriza o justiție mai flexibilă și mai puțin costisitoare, precum și degrevarea instanțelor de cauzele minore. Orice persoană care a fost parte într-un proces (penal, civil, civil între profesioniști etc.) cunoaște faptul că acesta implică, în cele mai multe cazuri, resurse pecuniare considerabile și timp pierdut în instanțe. Resursele pecuniare vizează nu doar onorariul avocaților sau taxele de timbru, ci și sumele de bani necesare deplasărilor la termenele de judecată. La acestea se adaugă stresul pe care birocratizarea excesivă îl cauzează părților.

○ 1.1.2. *Reglementarea medierii în România*

Despre mediere s-au elaborat sute de teorii, mai mult sau mai puțin științifice, mai mult sau mai puțin legale, dar toate unite de un scop comun esențial: stingerea disputelor, conflictelor, diferendelor, neînțelegerilor etc.

Asupra terminologiei s-a declanșat un război lingvistic fără precedent, fiecare grup de teoreticieni încercând să-și aroge prerogativele de titular al esenței conceptului, fără ca, până în prezent, acest statut să fie recunoscut vreuneia dintre ele.

La nivel mondial, medierea este un concept instituționalizat și reglementat, cu implicații în cele mai diverse și mai complexe, chiar dificile tipuri de conflicte sau dispute, pornind de la neînțelegerile cu consecințe materiale și juridice interumane și până la conflictele armate din zonele de notorietate, ca de exemplu Fâșia Gaza, Angola etc.

Conștatăm, aşadar, că noțiunea și conceptul de mediere a rezonat pozitiv în conștiința umană, primind un grad de încredere substanțial, mult mai mare decât cel atribuit personalităților politice publice și instituțiilor de stat.

De altfel, din punct de vedere istoric, medierea este identificată de unele studii sociologice odată cu apariția formelor primitive de socializare, ceea ce înseamnă că, medierea se desprinde direct din nevoia omului de a se înțelege cu semenii săi, prin mijloacele care țin de folosirea inteligenței sale superioare, a liberului arbitru, a intelectului și rațiunii, utilizând exclusiv comunicarea, fie ea verbală, nonverbală sau paraverbală.

Aşadar, reglementarea conceptului și organizarea sa legală au reprezentat o necesitate, o trebuință socială, izvorâtă ca o adevărată comandă socială chiar din mediul social unde, recrudescența și multiplicarea dramatică a tuturor tipurilor de dispute/conflicte a reprezentat în permanență o amenințare la adresa securității sociale și, pe cale de consecință, a individului însuși ca actor social principal.

Evoluția instituției medierii și a mediatorului s-a circumscris inevitabil evoluției organizării politice a statului, sistemele totalitare instituind adevărate pseudo-instituții cu rol declarativ de mediere și mediator, dar care, de fapt, acționau ca adevărate organisme de represiune.

Societățile democratice, unde autodeterminarea socială și populară reprezenta și reprezintă singura voință publică activă, au elaborat reglementări și au poziționat instituția medierii în centrul motorului dezvoltării sociale, rezultatele fiind notabile, în primul rând prin conduita creată la nivelul individului față de apariția și stingerea unui conflict sau a unei dispute.

Din punct de vedere lingvistic și terminologic, doctrina a polemizat între noțiunile de conflict și dispută, construindu-se două tabere cu poziții oarecum ireconciliabile: școala americană clasică, unde metodele ADR (Appropriate Dispute Resolution) au devenit un instrument foarte eficient și foarte folosit, instituționalizat pe scară largă și școala europeană, mai tânără și fără experiență, unde conceptul s-a conturat în jurul noțiunii de conflict.